

РЕШЕНИЕ

№ 3152

гр. София, 17.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2384** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. чрез юриск. А. против Решение от 17.10.2019г постановено по нахд № 21464/2017г на СРС 9 ти състав ,отменящо НП № F328808 / 03.11.2017г , издадено от Зам. директор на ТД на НАП С. , с което е наложено на В. В. К. ,на основание чл.77 ал.1 от ЗСч глоба в размер на 200лв за извършено нарушение по чл.16 ал.1 т.4 вр. с чл.38 ал.1 т.1 от ЗСч . Твърди се в касационната жалба, че районният съд неправилно е приел ,че в случая е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН . Счита ,че нарушението е установено по несъмнен начин , наложен е минималния размер на предвидената санкция за това нарушение и по този начин са изпълнени целите на наказанието. Моли да бъде отменено обжалваното решение и се потвърди НП № F328808 / 03.11.2017г , издадено от Зам. директор на ТД на НАП С. .

В съд.заседание касатора и ответника по касация не се представляват и не изразяват становище .Представени са писмени бележки , ведно със списък с разноси по чл.80 от ГПК от юриск. А. ,в които се посочва неприложимостта на чл.28 от ЗАНН в конкретния случай.

Представителят на СГП , намира че решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да се остави в сила.

Настоящата инстанция намира жалбата за основателна.

Въззивния съд ,за да отмени обжалваното пред него НП е приел , за безспорно

установено, че В. В. К., в качеството ѝ на управител на [фирма] не е изпълнила задължението си в срок до 30.06.2017г. да публикува, чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията-Търговски регистър на годишния финансов отчет за 2016г. Дружеството е подало ГДД по чл.92 ЗКПО за 2016г. с вх. 2202И0109535 /23.02.2017г в офис „К. село“, съгласно която нетните приходи на дружеството възлизат на 135570.66лв. Нарушението е установено на 05.09.2017г, при извършена справка от служители на ТД на НАП С. офис „К. село“, извършена по повод получена информация вх.№ 12-00-307/19.07.2017г от Агенцията по вписвания. Установеното закъснение е от 59 дни.

Събраните в хода на административнонаказателното производство пред наказващият орган и проверените в хода на съдебното дирене пред въззивната инстанция доказателства установяват по несъмнен начин фактичката обстановка по делото. Спори се досежно приложимостта на чл.28 от ЗАНН от въззивният съд.

За да приеме, че вмененото на К. нарушение е маловажно, СРС е отчетел, че обществената опасност на нарушението се отличава съществено от обществената опасност на деянията от този вид. Прието е, че макар в случая действително да е налице закъснение на подаването на ГФО за 2016г, при това със 59 дни, то това закъснение не е нанесло вреди на фискалните били създадени затруднения на дан.администрация. Извън контекста на конкретния казус, като аргумент за маловажност, районния съдия сочи, че „...декларацията е подадена пред конкретните органи на дан.администрация в деня следващ деня, в който изтича законоустановения срок...“. Вмененото на ответника по касац.жалба – К. нарушение е, че същата в качеството ѝ на управител на [фирма] не е изпълнила задължението си в срок до 30.06.2017г. да публикува, чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията-Търговски регистър на годишния финансов отчет за 2016г, а не за неподаване в срок на декларация.

Тези аргументи на въззивния съд не се споделят от настоящият касационен състав. Действително в ЗАНН не е предвиден критерий за маловажен случай на административно нарушение, като следва да се изхожда от цялата съвкупност на смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства на конкретното деяние. Маловажен случай на административно нарушение е този, при който извършеното нарушение, с оглед липсата или незначителните вредни последици или с оглед на други обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Нарушението е такова на формално извършване, поради което възникването на вреда би съставлявало не елемент от състава на нарушението, а друго - допълнително обстоятелство, увеличаващо степента на обществена опасност на нарушението. В този смисъл Тълкователно решение № 1 /12.12.2007г по тълк.дело № 1 / 2005 на НК на ВКС. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност, в сравнение с други нарушения от този вид. Нарушението по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч е формално и признаците на състава му не включват настъпването на определен вредоносен резултат. Налице е деяние на така нареченото "просто извършване", при което с факта на установяването му законодателят презюмира настъпването на неблагоприятни за установения обществен ред правни последици, достатъчно значими по презумпция на закона, за да подлежат на санкциониране с предвидената в правната норма административнонаказателна санкция. В конкретния случай, неизпълнението на административното задължение по

ЗСч., касае значими обществени отношения, свързани с изискването за публичност в дейността на търговските субекти и вярно представяне на информацията относно търговската им дейност, които отношения са охранявани от нормите на този нормативен акт. В тази връзка следва да се посочи, че за неспазване на тези разпоредби законодателят е предвидил значителни по вид и размер санкции, чието прилагане съдът намира за оправдано, без оглед степента на засягане на тези отношения. Действително една от основните цели на приложимите в случая материалноправни норми е осигуряване на публичност на информацията за стопанските субекти. Това, че нарушението е първо не е обстоятелство, което може да характеризира случая като маловажен. Настоящият съдебен състав счита, че задължението за публикуване на ГФО не е обвързано от наличието на приходи, нарушаването на фиска и пр. То е вменено от законодателя с оглед гарантиране интересите на останалите лица и търговци, доколкото публикуването на отчетите дава възможност за информиране за финансовото състояние на търговеца. Финансовите отчети следва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние на предприятието, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал и има за цел да се осигури възможност за сравнимост на финансовите отчети на предприятието с тези за предходни години и с ФО на други предприятия. Съгласно чл. 2 от Закон за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, Търговският регистър е обща електронна база данни, съдържаща обстоятелствата, вписани по силата на закон, и актовете, обявени по силата на закон, за търговците и клоновете на чуждестранни търговци. Основен принцип, при който се осъществява регистрацията, воденето, съхраняването и достъпът до Търговския регистър е принципът на публичност. В този контекст, всички предприятия са длъжни да публикуват годишните си финансови отчети, като изключение е предвидено в чл.92 ал.4 от ЗКПО /ДВ.бр.92/2017г. в сила от 01.01.2018г./, съгласно който годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които през данъчния период не са осъществявали дейност по смисъла на ЗСч. В случаите, когато търговското дружество не е извършвало дейност не се изисква съставяне на ГФО по силата на чл.92 ал.4 от ЗКПО, съответно такъв не следва да се публикува чрез вписване и представяне за обявяване в търговския регистър. Настоящият случай обаче не е такъв, предвид изричното вписване в НП на ГДД по чл.92 ЗКПО за 2016г.с вх. 2202И0109535 /23.02.2017г., съгласно която нетните приходи на дружеството възлизат на 135570.66лв т.е дружеството е извършвало дейност и е реализирало приходи, поради което по-благоприятното изменение на закона в горепосочената посока не се обхваща от разпоредбата на чл.3 ал.1 от ЗАНН.

С оглед на гореизложеното Решение № 247556 / 17.10.2019г постановено по нахд № 21464/2017г на СРС 9 ти състав, отменящо НП № F328808 / 03.11.2017г, издадено от Зам. директор на ТД на НАП С., с което е наложено на В. В. К., на основание чл.77 ал.1 от ЗСч глоба в размер на 200лв за извършено нарушение по чл.16 ал.1 т.4 вр. с чл.38 ал.1 т.1 от ЗСч, следва да се отмени и се постанови друго, с което се потвърди горепосоченото НП.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221 ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 17.10.2019г постановено по нахд № 21464/2017г на СРС 9 ти състав и вместо него ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № F328808 / 03.11.2017г , издадено от Зам. директор на ТД на НАП С. , с което е наложено на В. В. К. ,на основание чл.77 ал.1 от ЗСч глоба в размер на 200лв за извършено нарушение по чл.16 ал.1 т.4 вр. с чл.38 ал.1 т.1 от ЗСч

Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.